

Rauha Libanonin kanssa ei voi tulla ennen kuin Hizbollah on riisuttu aseista, diplomaattisesti tai muuten – pääkirjoitus

Olemme velkaa Etelä-Libanonissa yhä toimiville sotilaille, että käytämme kaikki diplomaattiset keinot välttääksemme seuraavan tappavan tapauksen.

Israelin ja Libanonin lippujen esityksiä muistomerkillä lähellä Israelin ja Libanonin rajaa, sen jälkeen kun Israel ja Libanon allekirjoittivat puitesopimuksen Yhdysvaltojen välittämien neuvottelujen jälkeen, kun Metulan kaupunki Israelissa näkyy kaukana, 27. kesäkuuta 2026;
Havainnollistavaa.(Kuva: AMIR COHEN/REUTERS)Kirjoittanut[JPOST EDITORIAL](#)7.
ELOKUUTA 2026 05:59

Viimeisen kuukauden aikana tuntui melkein siltä, kuin Israel olisi kääntänyt sivua. Otsikot, joita aiemmin hallitsivat kaatuneet sotilaat, vaihtuivat vaalikampanjoihin, rauhanneuvotteluihin Libanonin kanssa sekä pohdintaa pilottialueista, jotka oli suunniteltu turvaamaan pohjoisraja.

Keskiviikko oli kivulias muistutus siitä, ettei sivua ole vielä käännetty. Kaksi IDF:n reserviläistä [kuoli](#) tappavassa räjähdyksessä Etelä-Libanonissa – ensimmäiset israelilaiset taistelukuolemat pohjoisrintamalla yli kuukauteen.

IDF:n operaatioiden aikana Majdal Zounissa pataljoonan 2855 joukot tunkeutuivat ansalla varustettuun rakennukseen, jossa räjähde räjähti heidän astuessaan sisään, aiheuttaen osan rakenteesta romahtamisen ja sotilaiden loukkuun jääneen raunioiden alle.

Majuri (reservi) Harel Birenstock, 34, ja ylikersantti Tamir Vaknin, 33, kuolivat tapahtumassa, kertoi armeija torstaina. Neljä muuta haavoittui vakavasti.

IDF aloitti välittömästi tutkinnan tapauksesta, kun taas puolustusministeri Israel Katzin kerrottiin kyseenalaistaneen [komentajien päätöksen](#) tunkeutua räjähteillä täytettyyn rakennukseen sen sijaan, että olisi tuhonnut sen

ulkopuolelta, noudattaen hänen politiikkaansa välttää tarpeetonta pääsyä epäilyyn terroristijärjestelmään.

Israelilaisia sotilaita nähdään Etelä-Libanonissa Israelin puolelta rajaa, 26. heinäkuuta 2026 (kuva: AYAL MARGOLIN/FLASH90)

Tragedia korosti myös vaikeaa tasapainottelua, jonka Israel nyt kohtaa.

IDF:n vastaus siihen, mitä se kutsui tulitaukoehtojen räikeäksi rikkomiseksi, oli hallitummin ja hillitymmmin kuin jotkut odottivat. Israelin ja Libanonin raportit viittasivat siihen, että armeija pyrki aluksi laajempaan vastaukseen tapaukseen, mutta lopulta valitsi hillitymmän ratkaisun, kun amerikkalaiset pyrkivät pitämään neuvottelut Libanonin kanssa raiteillaan.

Riippumatta siitä, ovatko kaikki yksityiskohdat noista raporteista oikeita, laajempi todellisuus, joka on otettava huomioon, on se, että jokaisella kentällä tapahtuneella eskalaatiolla on nyt välittömiä diplomaattisia seurauksia.

Israelin ja Libanonin neuvottelut Roomassa, joissa keskitytään LAF:n pilottialueisiin

Mitä sitten tapahtuu seuraavaksi, sekä Roomassa että Lähi-idässä?

Roomassa käydyt neuvottelut ovat keskittyneet Libanonin asevoimien (LAF) hallinnassa olevien pilottialueiden laajentamiseen, valvontamekanismien luomiseen ja olosuhteiden luomiseen, jotka voivat lopulta johtaa vakaampaan pohjoisrajaan.

Nämä mekanismit on osittain tarkoitettu vähentämään tarvetta Israelin joukkojen toistuvasti Libanonin alueille, joista Hizbollah voisi käynnistää hyökkäyksen – tavoite, jonka keskiviikon tragedia korosti, ei ole lainkaan taattu. Mutta jokainen Hizbollahin hyökkäys herättää saman kysymyksen: Voiko mikään sopimus onnistua, kun terroristijärjestö pysyy aseistettuna ja kykenevä toteuttamaan tappavia hyökkäyksiä?

Mitä enemmän väkivalta rajalla eskaloituu, sitä vaikeampaa on paitsi päästä sopimukseen Beirutin kanssa myös sen toteuttaminen.

Jokainen israelilainen uhri syventää julkista skeptisyyttä siitä, että [Libanon](#) pystyy täyttämään sitoumuksensa, kun taas jokainen sotilaallinen eskalaatio lisää diplomaattisen prosessin heikentämisen riskiä.

Samaan aikaan Majdal Zounin tapauksen tulisi toimia muistutuksena kaikille Rooman neuvottelupöydän ääressä istuville – erityisesti amerikkalaisille ja

libanonilaisille viranomaisille – että pysyvää rauhaa ei voida saavuttaa niin kauan kuin Hizbollah pysyy aseistettuna ja kykenee muodostamaan uhan IDF:n sotilaille ja pohjoisille israelilaisille kansalaisille.

Israel suhtautuu luonnollisesti skeptisesti Beirutin antamiin lupauksiin. Vastaavia sitoumuksia LAF:n auktoriteetin vahvistamiseksi ja Hizbollahin sotilaallisen läsnäolon rajoittamiseksi on tehty aiemminkin, mutta niistä on ollut vähän näyttöä.

Diplomatiale on annettava jokainen mahdollisuus menestyä

Silti Israelin on myös tunnustettava, että diplomatia ansaitsee jokaisen kohtuullisen mahdollisuuden menestyä. Hizbollah yrittää jatkaa [Hamasin](#) sissitaktiikoiden jäljittelyä Gazassa, ja jokainen kylä voi piilottaa ansaan kiinnitetyn kodin, uuden tunnelin ja uuden huolellisesti valmistellun väijytyksen. Olemme velkaa Etelä-Libanonissa yhä toimiville sotilaille, että käytämme kaikki diplomaattiset keinot välttääksemme seuraavan tappavan tapauksen.

Harel Birenstockin hautajaisissa torstaina hänen äitinsä Yonat muisteli sydäntäsärkevää keskustelua poikansa kanssa.

"Rakastit sitä, mitä teit, ja sanoit aina: 'Äiti, lopulta kaikki kuolevat. Joten jos aion kuolla, anna sen ainakin olla näin.' Totuus on, että olit oikeassa," hän sanoi.

Vaikka hänen velvollisuudentuntonsa oli ihailtavaa, kenenkään vanhemman ei pitäisi joutua kuulemaan lapsensa hyväksyvän taistelussa kuoleman mahdollisuutta väistämättömänä. Jos Rooman neuvottelut aikovat merkitä mitään, niiden on pyrittävä siihen, ettei yksikään israelilainen vanhempi koskaan enää kuule näitä sanoja.